

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽĎCE A NA BYSTRČICE

PŘED TVÝM KŘÍŽEM, PANE, STÁLE UHÝBÁM...?

Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. (1. Kor 2,18)

Bratři a sestry, málokdy se mi stane, abych někde zabloudivil. Přesto jedno takové zabloudivění bylo velice zvláštní. Rád chodím na hřiby. A při jedné takové „houbařské misi“ v lesích Oderských vrchů, byla zrovna mlha a v těch místech jsem byl poprvé, takže jsem to tam vůbec neznal. Když už jsem chtěl jet domů, tak jsem na cestě hledal své zaparkované auto. Místo auta jsem ale několikrát došel ke stále stejnému asi pětimetrovému kříži. Bloudil jsem takhle asi dvě hodiny a říkal jsem si: „*To je hezké, ale kde mám to auto?*“ A znovu a znovu jsem odcházel od toho kříže a znovu a znovu jsem se po několika minutách k němu vracel. Nechtěl jsem ale kříž, chtěl jsem najít auto...

Myslím, že takhle nějak podobně je to v životě každého člověka. Můžeme se Kristovu kříži vyhýbat, stejně se mu nakonec nevyhneme. Nevyhnul se mu spravedlivý Ježíš, nevyhnuli se mu **lotři, co byli ukřižováni spolu s Ním**. Celý svět je konfrontován s Kristovým křížem. **Ať tedy všechen Izrael (a celý svět) s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.** To jsou slova apoštola Petra z letničního kázání. A právě slova, **vy jste ho ukřižovali**, padají i na naši hlavu! Vždyť to byly **naše nepravosti, které on nesl**. Tvůj a můj hřích přibílil Pána Ježíše Krista na kříž!

Mnozí tuto skutečnost ignorují a za nic nemají kříž Pána Ježíše. **Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě**, avšak **nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží**. Jak jsem tehdy v tom lese bloudil a došel jsem vždy k tomu kříži, tak jsem se asi dvakrát zasmál sám sobě, potřetí už jsem začal být lehce nervózní a počtvrté jsem myslel, že budu už jednat neuváženě pod vlivem naštvaných emocí. Víte, ona byla opravdu veliká mlha, bylo vidět jen na pár kroků, a když jsem vždycky znovu uviděl nad sebou ten velký kříž, tak jsem se i lekl. Na tom kříži byla totiž Kristova socha v životní velikosti a v té mlze to vše

vypadalo až děsivě. Ten kříž mi tam prostě vadil. Chtěl jsem auto, ne kříž...

Podobal jsem se v té chvíli tomu, **kdo kříž odmítá a tím je na cestě bludné k záhubě**. Ten, kdo však kříž odmítá, nezná a nechce poznat jeho pravou podstatu. **V kříži Pána Ježíše je přece moc Boží ke spáse!** V kříži Pána Ježíše se otevírají brány ráje! Ale jen pro toho, kdo pochopí jeho smysl a podstatu. Kdo vezme Kristův kříž zcela vážně a před Kristem se skutečně pokoří.

Na Golgotě tehdy s Ježíšem umírali **dva zločinci**. Jeden byl zavržen a druhému Ježíš řekl, že **s Ním bude ještě dnes v ráji**. Ten první na Ježíše pokřikuje, ať je tedy zachrání, když je Mesiáš. Ovšem ten druhý toho prvního pokárá: „**Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen k stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.**“ Ježíši pak řekl: „**Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.**“ A co mu řekl Ježíš? „**Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.**“ Člověk odsouzený k trestu smrti, zločinec, který si asi nic jiného nezaslouží, člověk, který promarnil svůj život, nadělal víc škody, jak užitku, jeho hříchy volaly do nebe! A on slyší od Ježíše: „**Dnes budeš se mnou v ráji.**“ Co rozhodlo, že mu Ježíš otevřel dveře ráje? Byly to jeho skutky? Naprosto ne! Byla to jeho síla? Jeho tvrdé lokty? Ty přece byly pevně přibity ke kříži. Rozhodla víra a kořící se srdce.

Každý z nás směřujeme k tělesné smrti. Můžeme tento fakt ignorovat, můžeme téma smrti vytěsnit ze života a tvářit se, že se vlastně nic neděje, a přece před smrtí neujdeme. Každý z nás směřuje k pomyslné Golgotě, i když bychom se jí chtěli vyhnout. Někdo je teprve na začátku cesty a kříž ještě není tak těžký. Někdo už je v kopci a síly mu nestačí, další si uvědomuje, že už život nemá ve své ruce a že je veden jak na porážku.

Když jsem loni v postním období přemýšlel o Kristově kříži, broukal jsem si takovou zvláštní píseň, co mne napadla: „*Před Tvým křížem, Pane, stále uhýbám!*“ Víte, nezpíval jsem si to jako výsměch, a nebyl to ani vítězný hlahol, byl to spíše zkroušený žalozpěv sám nad sebou. *Už to nechci nést, už chci mít klid*. Víím, že je toho tolik, čeho bych se měl vzdát, co bych měl před tebou odložit, od čeho bych se měl odvrátit. Avšak **hluboce si uvědomuji, jak tě znovu křižuji...**

Když jsem byl popáté ve svém bloudění po lese u toho kříže, uvědomil jsem si, že ten kříž je pro mne stěžejní orientační bod. Když jsem se na něj takto podíval a byl za něj vděčný, našel jsem pak i východisko. Vybízím nás všechny, bratři a sestry, aby tomu tak bylo i v našich životech. Ať je nám Kristův kříž orientačním bodem na cestě do ráje, nikoliv do záhuby. Amen.

*Radek Hanák
kazatel ČCE Růžďka*

INFORMACE O TÁBORU ZKK 2019

Vážení čtenáři,
také letos organizujeme letní tábor pro děti. Jak bylo avizováno v minulém čísle tohoto občasníku, **uskuteční se od soboty 13. do soboty 20. července 2019 na Malé Bystřici**. Tématem tábora budou „**Moravští indiáni**“.

Děti čeká týden plný her a indiánské zábavy. Účastníci si z tábora odnesou mnoho nových znalostí a řadu zážitků.

Přihlášky a pozvánky budou zveřejněny v druhé polovině dubna. O jejich distribuci se opět postará paní vychovatelka Dančáková v družině na Bystřičce a pan školník Kladňák ve škole v Růžďce. A pamatujte, počet míst je omezen! Jakmile budete mít k dispozici přihlášky, je potřeba se přihlásit včas. Toto není reklamní sdělení obchodního řetězce – myslíme to naprosto vážně! Jakmile bude naplněna kapacita tábora, budou další přihlášení zařazeni do pořadí pouze jako náhradníci.

Přejeme Vám požehnané prožití velikonočních svátků.

*Za organizátory tábora
Jan Malina*

VELIKONOČNÍ SETKÁVÁNÍ

Čt 18. 4. – 18.00 Růžďka – Pašijové čtení

Velký pátek s vysluhováním Večeře Páně
Pá 19. 4. – 18.00 Růžďka

Hod Boží velikonoční
s vysluhováním Večeře Páně

Ne 21. 4. – 8.30 Bystřička
10.00 Růžďka

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Bystřička 2. a 4. NEDĚLE v měsíci 8.30
Růžďka každou NEDĚLI 10.00

Dana Trlicová
(z Bystřičky)

Báseň z 19. 3. 2019 při setkání seniorů na faře v Růžďce

Jen určitý čas je Ti dán,
nad svým životem nejsi pán.
K modlitbě nevynechej příležitost,
tady na zemi jsi jen host.

Každou chvílku, která Ti uteče,
už nikdy nechytneš, člověče.
Proto v ní konej dobré věci,
ať za příklad Tě mají všeci.

I za druhé se modli,
kteří už přijít nemohli,
na lože je poutá zlá nemoc,
ať provází je Boží pomoc.

A až k svému cíli dospěješ,
nic už na konci nedoženeš.
Naše víra, skutky a pokání,
toto všechno jde před námi.

Velikonoce

Těžko se Beránku přijímá Tvá oběť,
vždyť to muselo nesmírně bolet.
Bičovaný, týraný,
nesa kříž, mučený.
Smáli se mu, bili,
na kříž Ho přibili.
Trnovou korunu nasadili,
houbu s octem podali
a bok kopím prokláli.
Štěstí, že's vzkříšený byl, Pane,
a tak, ať stane se, co stane,
i náš osud je v Božích rukou,
když pro Něj naše srdce tlukou.

Boží Hod, Velikonoce,
tři dny a tři noce,
smrt a Vzkříšení,
naděje k Spasení.

Vroucně Ti děkujeme, Pane Ježíši,
že's pro nás podstoupil obět nejvyšší.

OZVĚNY – VELIKONOCE 2019

Občasník Ozvěny vydává Farní sbor Českobratrské církve v Růžďce, Růžďka 138, 756 25, <http://www.cceruzdka.cz>; ruzdka@evagnet.cz; číslo sborového účtu: 1765803379/0800 (dary církvi je možné odevést od základu daně); kontakt na kurátora sboru – Jan Dančák ml.: tel. 571 443 229; kontakt na kazatele – Radek Hanák: tel. 731 174 641.